

שיעור מספר 2 1 - 7 אפריל

נחלה שאינה נשחתת

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור שבת השבועי: 1 פטרוס 1:2,1; יוחנן 3:16; יחזקאל 11:33; 1 פטרוס 21-3; ויקרא 44,45:11; 1 פטרוס 22-25:1.

פסוק לשינון: "וַיְבִינֵן שְׁטֵהֲרָתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּצִיְתָכֶם לְאֵמַת וְהִגַּעְתֶּם אֵלַי אַחֲוֵה שְׂאִין בְּהַ חֲנֹפֶה, אֶהְבֵּוּ זֶה אֶת זֶה בְּכָל לִבְבְּכֶם וּמֵאֲדָכֶם;" 1 פטרוס 22:1

בכל פעם שמישהו לומד את כתבי הקודש, במיוחד כאשר מתמקדים בספר אחד, מכתבי הקודש, או בחלק מספר, ישנן כמה שאלות אשר צריכות לקבל תשובה, במידה ויש אפשרות כזו.

ראשית כל, חשוב לדעת מי הקהל המיועד. שנית, אולי אפילו חשוב יותר, חשוב לדעת מה הייתה הסיבה לכתיבת הספר. מה הייתה הבעיה המסוימת (אם בכלל) עליה רצה המחבר לכתוב (כמו למשל שאלו השליח שכתב לגלטים בנושא טעויות תאולוגיות בנוגע לישועה על ידי מעשים)? כפי שאנו יודעים, חלק גדול מהברית החדשה נכתב כאיגרות או מכתבים, ואנשים בדרך כלל כותבים מכתבים כדי להעביר מסר ספציפי לנמען.

במילים אחרות, ככל שנקרא את כיפא, יהיה טוב לדעת כמה שיותר על ההקשר ההיסטורי של מכתבו. מה הוא אמר ומדוע? וכמובן, החשוב מכל: איזה מסר נוכל ללמוד מכאן (אשר גם לנו נכתבה האיגרת על ידי ההשראה)?

כפי שנראה בקרוב, אפילו בפסוקים הראשונים יש לכיפא הרבה אמיתות חשובות לגלות לנו להווה, מאות שנים אחרי שכתב את אגרותיו.

* למדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-8 באפריל.

אל תושבי התפוצות

אם היית מקבל פיסת נייר ועליה כתוב "אדוני/גברתי הנכבד/ה" היית יודע שמדובר במכתב. גם קרוב לוודאי שהיית שם לב שקיבלת מכתב ממישהו שאינך קרוב אליו. כשם שלמכתבים מודרניים ישנה מתכונת לכתיבת המכתב, כך גם הייתה תבנית כלשהי למכתבים עתיקים. האיגרת הראשונה לפטרוס מתחילה כמו שכל מכתב עתיק היה מתחיל, עם הצגת המען והנמען.

קרא 1 פטרוס 1:1. כיצד הפסוק זה עוזר לנו להבין מעט את ההקשר לקטע?

כיפא כמובן שמציג את עצמו. שמו היא המילה הראשונה באיגרת. אך מיד הוא מגדיר את עצמו כ"שְׁלִיחַ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ". כפי ששאל השליח היה עושה לעיתים (אל הגלטים 1:1, אל הרומים 1:1, אל האפסים 1:1), כיפא מציג את המיומנויות שלו, ומדגיש את קריאתו האלוהית.

כיפא מזהה את האזור אליו איגרתו הייתה מיועדת: פונטוס, גלטיה, קפדוקיה, אסיה וביתיניה. כל אלה הם אזורים באסיה הקטנה, בערך באזור טורקיה המודרנית, מזרחית לבוספורוס.

ישנה מחלוקת בין אם אגרותיו ברובן נכתבו למאמינים יהודים או למאמינים גויים. המושג "תושבי התפוצות" ב-1 פטרוס 1:1 הינו מושג המיוחס ליהודים המתגוררים בגולה במאה הראשונה לספירה. את המושגים "נבחרים" ו"מקודשים" משתמשים ליהודים וגויים כאחד. השימוש במילה "גויים" (1 פטרוס 2:13, 4:3) גם מצביעה על זהותם היהודית של האנשים להם כיפא כתב.

ישנם כמה פרשנים הטוענים שדברי כיפא ב-1 פטרוס 1:18 ו-3:4 מיועדים למאמינים גויים ולא למאמינים יהודים. אחרי הכל, האם באמת היה כיפא כותב ליהודים על "דְרָכְכֶם הַתְּפִלָּה שֶׁנֶחֱלַתֶם מֵאֲבוֹתֵיכֶם" ? או האם היה אומר לקוראים יהודים "הֲנָ דֵי הָיָה הַזְּמַן שֶׁעָבַר עֲלֵיכֶם בְּעֶשְׂרֵית חֲפָץ הַגּוֹיִם, כִּאֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתֶּם בְּדַרְכֵי זְמַן וְתַאֲוֹת, שִׁכְרוֹת וְהוֹלָלוֹת, נִשְׁפִּי שְׁתִּיָּה וְעִבּוֹדַת אֱלִילִים אֲסוּרָה" (1 פטרוס 3:4)?

בכל זאת, הדבר המכריע הוא לא הנמען של האיגרת, אלא המסר.

נבחרים

קרא 1 פטרוס 2:1. מה עוד אומר הפסוק על האנשים שלהם נמענת האיגרת? כיצד שמעון כיפא קורא להם?

בין אם נכתבה האיגרת למאמינים יהודים או בין למאמינים גויים, בזאת כיפא היה בטוח: הם היו "הנבחרים על פי ידיעתו מקדם של אלהים האב" (1 פטרוס 2:1). כאן, בכל זאת, צריך להיות זהירים. פסוקים אלה אינם אומרים שאלוהים הועיד כמה אנשים לישועה וכמה אנשים לאבדון ושהאנשים להם כיפא כותב ברי מזל הם ונכנסים לקטגוריה של נושעים, ולאומות זאת אחרים נבחרים לאבדון. זה לא מה שהכתובים מלמדים.

קרא 1 טימותיאוס 2:4, 2 פטרוס 9:3, יוחנן 3:16 ויחזקאל 33:11. כיצד פסוקים אלו עוזרים לנו להבין למה התכוון שמעון כיפא כאשר קרא לאנשים אלה "נבחרים"?

הכתובים מבהירים לנו שתכנית אלוהים כוללת את כל האנושות, תכנית שמוצאה טרם בריאת העולם: "כָּשֶׁם שֶׁבָּחַר אוֹתָנוּ בּוֹ בְּטָרִם הוֹסֵד תִּבְלָ" (אל האפסים 1:4). כולם "נבחרים", במובן של המטרה המקורית של אלוהים היא שכולם יושעו ואף אחד לא ימות. זאת אומרת שתכנית הישועה מספיקה כדי שלכולם תהיה כפרה על חטאיהם, אפילו אם יהיו כאלה שלא ירצו לקבל את הכפרה שהוצעה להם.

הידע המוקדם של אלוהים בנוגע לנושעים זה פשוט הידיעה מראש שהם יבחרו מתוך רצון חופשי שלהם בישועה. ידע מוקדם זה אינו דוחף אותם לבחור בישועה כפי שהידע המוקדם של האם לא מאיץ בילד שלה לבחור בעוגת השוקולד במקום שעועית ירוקה רק משום שהיא כבר יודעת מלכתחילה שהוא יבחר בעוגה.

איזה ביטחון תוכלו למצוא באמת המעודדת הזו שאלוהים יעד אתכם לישועה?

נושאים מרכזיים

קרא 1 פטרוס 12-3:1. מה המסר העיקרי בפסוקים אלה?

במילות הפתיחה לקוראים של כיפא ב-1 פטרוס 1:1,2, כיפא כבר מזכיר את אלוהים האב, אלוהים הבן, ורוח הקודש (פסוק 2). נושא 1 פטרוס 12-3:1 הוא שלושת חברי האלוהות. אלוהים האב והבן הם הנושא המרכזי ב-1 פטרוס 9-3:1, ונושא רוח הקודש מוצג ב-1 פטרוס 10-12:1.

כאשר כיפא כותב על אלוהים האב והבן ועבודתו של רוח הקודש, כיפא מציג הרבה מהנושאים שיחזור עליהם בהמשך.

כיפא מתחיל את האגרת ומצהיר שהמאמינים (1 פטרוס 3:1 ראה גם יוחנן 7:3), נולדו מחדש. כל חייהם השתנו על ידי תחייתו של ישוע והנחלה המופלאה שמכחה למאמינים בשמים (1 פטרוס 3,4:1). כאן, כשם שבמקומות רבים בברית החדשה, תחיית ישוע היא המפתח לתקוה המשיחית.

תקוה זו נותנת למאמינים סיבה לשמוח, למרות שהרבה מהקוראים באיגרת 1 פטרוס סובלים. הסבל הזה בוחן וצורך את אמונתם, כפי שאש בוחנת וצורפת זהב. למרות שקוראיו של כיפא לא ראו את ישוע בשירותו הארצי, הם אוהבים אותו ומאמינים בו. והתוצאה של אמונתם בו היא ישועה והבטחה של "נַחֲלָה אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁחַת, לֹא תִטָּמָא וְלֹא תִבָּל, הַצְּפוּנָה לְכֶם בְּשָׁמַיִם" (1 פטרוס 4:1).

כיפא אומר להם בנוסף שנביאי קדם ניבאו על "הַחֶסֶד הַמֵּיָעֵד לְכֶם" (1 פטרוס 10:1). הנביאים של הברית הישנה "חֶקְרוּ וְדָרְשׁוּ" (פסוק 10) על הישועה שכעת האנשים אלו חוו אותה.

ובזמן שהם סובלים רדיפות על אמונתם, כיפא מדגיש שהם חלק ממלחמה גדולה בהרבה בין הטוב לרע. סוף דבר, כיפא מעודד אותם להישאר נאמנים לאמת, אפילו בעיצומה של צרה.

1 פטרוס 4:1 אומר שיש נחלה "צְפוּנָה לְכֶם בְּשָׁמַיִם." חשבו על זה במובן אישי; ישנו מקום בשמים שמור רק לך, אישית. אז כיצד תשיבו אישית להבטחה הנפלאה הזו?

חיים את חיי הישועה

קרא 1 פטרוס 21-13:1. על פי הפסוקים הללו, מהו הכוח המניע התנהגות משיחית?

המילה לכן בתחילת פסוק 13, מצביע לכך שמה שכיפא עומד להגיד נובע ממה שהוא אמר ממש לפני. כפי שראינו בשיעור של אתמול, כיפא דיבר מוקדם יותר על חסד אלוהים והתקווה שיש לאלה שמאמינים בישוע המשיח (1 פטרוס 12-13:1). כתוצאה מחסד זה והתקווה הזו, כיפא מפציר בקוראיו "חֲגְרוּ מְתַנִּי שְׂכָלֵיכֶם" (1 פטרוס 13:1). כך, כתגובה לישועה שמוצאים בישוע, עליהם להכין את שכלם כדי לעמוד איתנים ולהיות נאמנים (פס' 13).

קראו 1 פטרוס 13:1. מה המשמעות של להישען באמונה שלמה בחסד הנגלה של ישוע?

אין ספק שכיפא אומר לקוראיו שהתקווה שלהם תלויה בישוע בלבד. אבל הוא מדגיש שישנה התנהגות מסוימת שאמורה לאפיין מאמינים כתוצאה מישועתם. הוא מציין שלוש מהמוטיבציות הגדולות והמעודדות ביותר שמאפיינים את התנהגות משיחית הולמת: אופי אלוהים (פסוקים 15,16), המשפט הקרב ובא (פסוק 17), ומחיר הגאולה (פסוקים 17-21).

הדבר הראשון שימריץ התנהגות משיחית הולמת זה אופי אלוהים. האופי הזה יכול להיסתכם כדקלמן: אלוהים הוא קדוש. כיפא מצטט את ויקרא 11:44 כאשר הוא אומר "קְדוּשִׁים תִּהְיוּ בְּי קְדוֹשׁ אֱנִי." (פסוק 16). לכן, מי שהולך בעקבות המשיח חייב גם הוא להיות קדוש (פסוקים 15-17).

הדבר השני שימריץ את המאמין להתנהגות משיחית הולמת הוא שאל קדוש ישפוט את כולם ללא משוא פנים, כל אחד לפי מה שעשה (פסוק 17). הדבר השלישי שצריך להמריץ אותנו נובע מהאמת הגדולה שהמאמינים פדויים. זאת אומרת שהם נפדו במחיר, במחיר גבוהה מאוד: דמו של המשיח (1 פטרוס 19:1). כיפא מדגיש שמות ישוע לא הייתה תאונה היסטורית אלא משהו שנקבע לפני הבריאה עצמה (1 פטרוס 20:1).

מה ממריץ אתכם להיות משיחיים? מה תענו ומדוע, אם מישהו היה שואל אתכם, מדוע אתה מאמין? הביאו את תשובתכם לכיתה ביום שבת.

אהבו זה את זה

כיפא מפנה את המאמינים לביטוי האולטימטיבי של חיי קדושה ואמונה.

קראו 1 פטרוס 22-25:1. על איזו נקודה מכריעה מדבר פה כיפא לגבי המשמעות של להיות מאמינים?

נקודת המוצא של כיפא היא שהמאמינים כבר מטוהרים ("וְכִיֵּן שְׁטֵהֲרֵתֶם..."), וחיים חיי ציות לאמת (1 פטרוס 22:1). המילה "טהור" קרובה מאוד למילה "קדוש" ו"קדושה", וזה מקשר את הנושא למשהו שכיפא דיבר עליו מוקדם יותר (1 פטרוס 15:1). באמצעות מחויבותם לישוע, ודרך הטבילה שלהם (השוו עם 1 פטרוס 22,21,3), המאמינים טיהרו את עצמם בהקדשתם לאלוהים, והם עושים זאת דרך ציות לאמת. התוצאה הטבעית של השינוי הזה היא קשר הדוק עם אחרים החולקים תפיסת עולם דומה. קשרים אלה כה הדוקים שכיפא משתמש בלשון משפחה כדי לתאר אותם. המאמינים צריכים לפעול באחוה. המילה היוונית ב-1 פטרוס 22:1 כאשר הוא מדבר על "אחוה", פילדלפיה, פשוטו כמשמעו "אהבת אח/אחות." זו האהבה שיש בין בני משפחה.

ישנם כמה מילים ביוונית שמתורגמים למילה "אהבה": פיליה (philia) - ידידות, ארוס (eros) התשוקה הנובעת מאהבת איש לאשתו, ואגפה (agape) - אהבה טהורה שמחפשת אחר הטוב של האחר. המילה שבה כיפא משתמש כאשר הוא אומר "אֶהָבֻּוּ זֶה אֶת זֶה בְּכָל לְבַבְכֶם וּמֵאֲדָכֶם" (1 פטרוס 22:1) קשורה לאגפה - שמשמעותה אהבה טהורה המחפשת את הטוב של האחר. זאת בהחלט הסיבה שהוסיף את המשפט "בכל לבבכם" (1 פטרוס 22:1), לב שנובע כתוצאה מלהיוולד מחדש (1 פטרוס 23:1, ראה גם 1:3) דרך דבר אלוהים הבלתי-נשחת. אהבה כזאת באה רק מאלוהים - זה לא מה שלב גאוותני ואנוכי יפגין, ולכן כיפא שם דגש על להיות מטוהרים ולציית לאמת (1 פטרוס 22:1). האמת זה לא רק משהו שמאמינים, האמת גם חייבת להחיות.

כיצד נוכל ללמוד להיות אנשים אוהבים? אילו בחירות עלינו לעשות כדי להראות אהבה שנובעת מ"לב טהור"?

נקודות למחשבה

קרא אלן גיי. ווייט 374, 375 in "Perfect Obedience Through Christ," pp. 365 – "גם" Selected Messages, 5 book 1
 368 ו"Perfect Obedience Through 7 Christ," pp. 373 – 376 in Selected Messages, book 1

כמה מדהים עושר ועומק הפרק הראשון של האיגרת הראשונה לפטרוס! שמעון כיפא פותח את האיגרת עם הגות והרהור על אופי האלוהות - האב, הבן, ורוח הקודש. האב סיפק מושיע בבנו, ישוע המשיח, ונבחרנו בו להתקדשות וציות. אנו אוהבים את ישוע, ובו אנו מתהללים מכיוון שבאמצעות מותו ותחייתו, יש לנו את ההבטחה של "נחלה לא נשחתת" בשמים. לכן, אפילו בניסיונות, אנו יכולים להתהלל בישועה שאנו מוצאים במשיח. "איגרותיו [של שמעון כיפא] היו האמצעי החיות את האומץ ולחזק את האמונה של אלה שנשאו ניסיונות וצרות, ולרענן למעשים טובים את אלה שבאמצעות פיתויים מרובים היו בסכנה לשחרר את אחיזתם בה." אלן ווייט, The Act of the 157. Apostles p. בנתיים, רוח הקודש עבדה דרך הנביאים כדי לתוות את הימים שכיפא והנמענים חיו. כתוצאה מכך, על המאמינים לחיות חיי קדושה, בציות מלא לאמת, ובקהילות שמה שמאפיין אותן זו האהבה ששופעת מ"לב טהור".

שאלות לדיון:

1. בכיתה, עברו על התשובות בסוף שיעור יום רביעי: מה המוטיבציה שלנו להיות מאמינים? מה משותף בתשובות של כולכם? כיצד הן שונות?
2. שמעון כיפא מציין פעמיים בפרק 1 את תחייתו של ישוע (1 פטרוס 3:21). מה יש בתחייה של ישוע שעושה את הנושא הזה למכריע כל-כך באמונתנו?
3. שמעון כיפא דיבר על "נחלה בילתי נשחתת" (ראה גם דניאל 7:18). מה זאת אומרת? חשבו על כל הדברים בעולם הזה שנאלמים או שיכולים לההרס בקלות. מה זה אמור להיות עבורינו עד כמה נפלאה הנחלה המובטחת?
4. כיצד תוכל אמונתנו לגדול מתוך צרות? זאת אומרת, אילו בחירות אנו יכולים לעשות כדי לעזור לעצמנו ללמוד מהצרות שאנו חווים?